

Toelichting

Algemeen.

Op 1 december 1994 is de gewijzigde Deconstructiewet in werking getreden. Invoering van de wet betekent een forse wijziging in de rol van gemeenten. Volgens de gewijzigde Deconstructiewet geeft de eigenaar van destructiemateriaal dit rechtstreeks af aan de destructor/ondernemer met uitzondering van dode honden en dode katten, waarvoor gemeenten een taak houden.

De betrokkenheid van gemeenten bij de uitvoering van de Deconstructiewet beperkt zich tot de destructie van dode honden, dode katten en ander door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) op grond van artikel 2, tweede lid van de gewijzigde Deconstructiewet als hoog-risico-materiaal aan te wijzen dierlijk afval, zoals vogels die zijn gestorven aan botulisme.

Het is de taak van gemeenten op grond van artikel 17 van de gewijzigde Deconstructiewet bij plaatselijke verordening regelen te stellen met betrekking tot de aangifte van dode honden, dode katten en van ander door de Minister van VWS aan te wijzen materiaal.

In deze verordening zijn geen bepalingen opgenomen die de relatie met de destructor/ondernemer betreffen. In de Deconstructieverordening op grond van de "oude" Deconstructiewet waren bepalingen opgenomen aangaande de verplichting tot het ophalen door de destructor/ondernemer, de tijden van het ophalen, de vervoersroute en de overdracht van het destructiemateriaal. Dit soort bepalingen is niet meer opgenomen in deze verordening omdat de verhouding destructor/ondernemer enerzijds en gemeenten anderzijds uitsluitend van privaatrechtelijke aard is en tussen partijen een zakelijke relatie bestaat.

Artikelgewijze toelichting.

Artikel 1.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport kan op grond van artikel 2, tweede lid van de Deconstructiewet categorieën van dierlijk afval aanwijzen als hoog-risico-materiaal en daarvan bepalen dat artikel 17 van toepassing is. Het gaat hierbij met name om vogels die zijn gestorven aan botulisme en om kadavers van dieren uit dierentuinen, die uit het oogpunt van volksgezondheid gevaarlijk kunnen zijn.

Artikel 2 en 3.

De wet bevat geen bepalingen over het verzamelen van dode honden en dode katten. Het gemeentebestuur kan derhalve één of meer verzamelplaatsen aanwijzen. In de gemeente Voorst is de gemeentewerf aangewezen. Ter plaatse is een koelvoorziening aanwezig om kadavers in op te slaan. Ook dierenartsen kunnen op de gemeentewerf dode honden en dode katten aangeven en afstaan.

Artikel 4.

Met deze bepaling wordt bedoeld, dat dode honden en dode

katten niet samen met ander materiaal dan van dierlijke herkomst mogen worden bewaard. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om halsbanden, touw en kleden.

Artikel 5.

Op grond van artikel 13, derde lid van de gewijzigde Deconstructiewet zal de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport in het Deconstructiebesluit bepalen, dat er uitzonderingen bestaan op de regel dat dode honden en dode katten moeten worden afgestaan aan de destructor/ondernemer (op grond van de regels in de plaatselijke verordening).

Indien dode honden en dode katten worden begraven op het terrein van de eigenaar of houder of op een plaats die ingevolge een besluit van het gemeentebestuur voor dit doel is toegelaten, hetzij worden verast in een crematorium, behoeven deze niet te worden afgestaan aan de destructor/ondernemer.